

управлінських, соціальних та інших, що складаються в процесі здійснення сільськогосподарськими підприємствами та іншими аграрними суб'єктами виробничої сільськогосподарської та пов'язаної з нею діяльності.

Отже, сучасне аграрне законодавство охоплює певну спеціалізовану частину земельного законодавства, яка торкається земель сільськогосподарського призначення.

Варто відмітити, що нормативно-правові акти аграрного законодавства, поряд із земельними відносинами, які є базовими в аграрному праві, регулюють й інші види суспільних відносин (зокрема, трудові, фінансові, організаційно-управлінські, майнові, що складаються в процесі виробничої сільськогосподарської діяльності різних аграрних суб'єктів) [3].

Розвиток аграрного права України в умовах ринкової економіки та нових соціально-економічних умов господарювання потребує подальшої розробки його загальнотеоретичних проблем, принципів його розвитку, основних засад нових правових інститутів тощо.

Література

1. Організаційно-правові проблеми розвитку аграрного і земельного ринків в Україні: тези доп. і наук, повідомлень нанаяк.-практ. конф. Київ: АПНУ; Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАНУ, 2004. 130 с.

2. Організаційно-правові питання аграрної реформи в Україні / за ред. В.І. Семчика. Київ: Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 2003. 280 с.

3. Уркевич В.Ю. Проблеми теорії аграрних правовідносин: монографія. Харків: Харків юридичний, 2007. 496 с.

УДК 349.412-048.74 (043.2)

Гасанова Л.Х., здобувачка вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

Колковець С.С., здобувачка вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Університет державної фіскальної служби України, м. Ірпінь, Україна
Науковий керівник: Жмур Н.В., к.ю.н.

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ У СФЕРІ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН

Перезавантаження системи земельних відносин в Україні відбудуватиметься відповідно до концепції реформи децентралізації. Побудова нової, європейської системи координат у сфері управління

землями є логічним і своєчасним кроком реалізації найголовнішої реформи України.

Як зазначено, у 2020 році Верховна Рада України ухвалила Закон України «Про обіг земель сільськогосподарського призначення» і з 1 липня 2021 року скасовується дія мораторію на продаж аграрної землі. Водночас народні депутати мають схвалити пакет із 4 основних земельних законопроектів [2].

16 березня 2021 року парламент розпочав розгляд законопроекту № 2194 щодо дерегуляції земельних відносин у другому читанні. Проте народним депутатам вдалося розглянути лише частину правок, а їх загалом більше 3 тисяч [1].

Децентралізація земельних відносин передбачає передачу права розпорядження землями громадам, власність на землі перейде об'єднаним громадам. Протягом 2017-2019 років Постановою уряду передавалися землі сільськогосподарського призначення з державної власності до комунальної, на той момент, виключно до тих громад, які об'єдналися у відповідності до Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» [3]. Відповідно, минулого року була аналогічна програма уряду, яку реалізовував голова Держгеокадастру, і наприкінці року громадам було передані землі сільськогосподарського призначення у кількості до 1 мільйона гектарів. Власне, передавалися і передаються лише ті землі, які інвентаризовані та визначені державою.

Окрім цього, на сьогоднішній день, ті землі, які передавалися відповідно до Постанови уряду вони фактично мали свого орендаря. Тобто, Держгеокадастр давав ці землі в оренду, а пізніше передавав в органи місцевого самоврядування. Тому, наразі існує така картина, коли громади, які отримали землі, не можуть визначити наступного їхнього користувача. У разі прийняття законопроекту № 2194, у тому числі і вільні землі перейдуть до території муніципалітетів. Відтак, вони самостійно рішеннями сесій зможуть розпоряджатися цими землями і, власне, віддавати як місцевим жителям, так і здійснюватимуть наповнення місцевих бюджетів [1].

Таким чином, дослідивши дане питання, можна зробити висновок, що громадам, місцевому самоврядуванню і жителям, які переважно перебувають у сільській місцевості, зараз потрібно, щоб Верховна Рада України врешті-решт ухвалила законопроект № 2194, який нарешті поверне історичну справедливість і зможе передати державні землі, якими розпоряджаються корупційні чиновники, у власність комунальну, до місцевих органів самоврядування, і тоді, відповідно, кожному місцевому жителю буде значно простіше отримати доступ до земельних ресурсів.

Окрім цього, на мою думку, потрібно звести до мінімуму кількість правок до законопроекту № 2194, адже їх більше 3 тисяч, що затягує

прийняття, і залишити ті, які зможуть вдосконалити даний законопроект і підняти його до рівня країн Європейського Союзу.

Література

1. Про внесення змін до Земельного кодексу України та інших законодавчих актів щодо удосконалення системи управління та дерегуляції у сфері земельних відносин: проект Закону № 2194. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=66970 (дата звернення 10.03.2021).

2. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо умов обігу земель сільськогосподарського призначення: Закон України від 31.03.2020 № 552-IX. Набирає чинності 01.07.2021. *Відомості Верховної Ради України*. 2021. № 20. Ст. 142. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/552-20#Text> (дата звернення 10.03.2021).

3. Про добровільне об'єднання територіальних громад: Закон України від 05.02.2015 № 157-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 13. Ст. 91. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/157-19#Text> (дата звернення 10.03.2021).

УДК 349.4 (043.2)

Грогуль О.М., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Козирева В.П., к.ю.н., доцент

ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ЕФЕКТИВНОСТІ ЕКОЛОГІЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ

Конституція України гарантує право кожного на безпечне для життя і здоров'я довкілля [1, ст. 50]. Це основоположна засада, на якій має ґрунтуватися державна екологічна політика. Елементом такої політики є проведення екологічних експертиз – державних, громадських та інших [2, ст. 26].

Важливість проведення екологічних експертиз як оцінки впливу на навколишнє природне середовище полягає, насамперед, у тому, що вони є, так би мовити, основним рубежем, тією точкою контролю, яку має пройти будь-яка запланована чи така, що проводиться, діяльність, ка може так чи інакше завдавати шкоду навколишньому середовищу. А зважаючи на те, що Україна є державою з великою кількістю об'єктів промисловості, проблеми контролю за дотриманням екологічного законодавства за допомогою екологічних експертиз потребують вивчення та вжиття заходів до їх вирішення.

Розпочнемо з визначення критерія ефективності щодо екологічних